

היה קורא פרק שני ברכות

מסורת הש"ס

כ"ס א ב מ"י ט"ה כ"ה... תענית כלבסי י סג... ע"ן מ"ד ג קור ש"ט... א"י מ"י הקד ש"ק כ"ב...

פריץ זה החיוב. פס"ן פ"ל ב מלטה בית דוד. ואלה זה הוא... צוה זה גחוי. עשה מלורע וכתיב ביה סמח סמח יקרא... והיט טעה: והם נוזני ברוט. ולק י"ש להגיה...

כל פטול כולו נוזני ברוט. בלדקו על הקב"ה ולא בזוט שנין: וסס נוזני ברוט. בזוט שניס ובלדקו סמחני קרא וקרי להו... רחוקים מלדקו על הקדו"ש: אינו נוזני. שאין לן כרי... לרכיהם ומתפרנסים בקושי: ופליגא דרב יוסף. דלואו אמר... תורה אור אבירי לנ היט רשעים: גובא.

[מסורת מספר הדברים למטה כאן פ"ן כס"ט על שאל פי ו"י"א מלחא כס"ט]

מזין דף טו. עפ"י דף כד: [כמנהגים כד: כב רש"י דלא גרסינו מבר מורכ דף דגס כמזין [למ]]

פסחים דף טז.

רב נסים גאון

אמר רב אשי דמי בני פתא מחסיא אבירי לב ניהו דקא חזו יקרא דאורייתא תרי ויזני בשתא דחייב תרי יריה רבלי ודריש אירי ודריש אלל התם כבבא מביצא [אמרי] ב"ה דהש"ס את דפועלי [דף טו] אמרינו אמר ט"ו רבה בר רבנא אבא שברא נח נמשיה אללו ביה קרבי ב"ה איבא נביא חד מירדתי דקא פסני תריסר אלפי גברי ירחא בקיטא וירחא בתיא סברתא ובפרק השואל [דף לו] אמרי איהו שאיל לה ביהו רבלי: סליק פרק ב'

תרי זמני בשתא. אבל בעלמא שאיט אלל יום אחד לא היו כל ק מחאספין וסמח ניסא אימרחס לכו ורזיה בספר העתים שחבר רב רבי יהודה בר ברזילי ששמע עסיה עמוד של אש יורד מן השמים עליהם ככלה דלול וכלה דלור: רב טשא בריה דרב אידי אמר לעולם לא תחליף. פ"ר"ה דהלכה כרב *ששת דהוא בהר"ה והלכה כרבנא דאמר לא כל הרו"ה ליטול את השם יטול (ה) וכלל מקום ששנה רבן שמעון בן גמליאל במשנתו הלכה כמותן מן מערב ולין ורזיה אחרונה (כחט"ט טו.) וכן פסק ר"ה ומיהו אט שכסוס פטס אין אט מכוונים היטב גם חתן י"ש לקרות דלדרכה נראה כיוסרל אס לא יקרא כלומר אי כהשעה בלב אין לעשות מלאכה:

הדרן עלך היה קורא

מי שמתו מוטל לפניו. רש"י גרים מי שמתו אחר הפלת השחר אבל נראה לר"י שהוא אחר היה קורא דלירי כסיפיה מק"ש וכן מחיל גמי מפטור ק"ש ובירושלמי גרים כמו כן: פ"מ"ר מק"ש. בירושלמי מפרש סמחא א"ר בון כתיב למתן תזכור ט' עד כלימי חייד ימים שאתה עוסק במיים ולא ימים שאתה עוסק במיים: הכי גרסינו פטור מקריאת שמע ומן התפלה ומן התפילין:

הבי גרים רש"י

שלאחר המטה אפילו המטה לריכה להם חייבין לפי שלטולס לא היו רגילים לשאת שכבד נשאו חלקס ותימה קלס הלשון לפרש מאי קאמר אפי' לריכה להם והלא לא היו נושאין כלל את המט לך נראה עברתם הספרים שלפני המטה ושלאחר המטה את שהמטה לריכה להם פטורין אין לריכה להם חייבין: א"ר ואלו פטורין מן התפלה. אבל בק"ש ובתפילין שהן מדאורייתא חייבים ורש"י דקאמר מי שמתו מוטל לפניו דפטור מן קריאת שמע ומן התפילין וכו' כל שכן דפטור מן התפלה אלא לא בטי למיחני ברשא אלא החלוק שבין טשאי המטה למתו מוטל לפניו:

ואינו מברך

פרש"י ואין זקוק לברך. ומשמע מתוך פירושו שאם רצה לברך רשאי מיהו בירושלמי קאמר אס רצה להחמיר מברך איט רשאי לברך ומפרש בירושלמי למה וקאמר מפני כבודו של מת אי נמי מפני שאין לו מי טשא משאו ופרזין והתיחא פטור מנטיילת לובד וקא ס"ד דמיירי ביו"ט וכו איט פטור לישא קסאו ומשני תפלה בתול פי' בתולו של מוטל. והתיחא

אין פריץ שלא תדא סיעתנו כסיעתו של דוד שיצא ממנו אדיתופל ואין יוצאת שלא תדא סיעתנו *כסיעתו של שאול שיצא ממנו דואג האדומי ואין צוהה שלא תדא סיעתנו כסיעתו של אלישע שיצא ממנו גחוי בדחבוותיו שלא יהא לנו בן או תלמיד ששמעו אליהם: ששמעו אליהם אבירי לב ורחוקים מצדקה רב ושמואל ואמרי לה רבי יוחנן ורבי אלעזר חד אמר כל העולם כולו נוזני בצדקה והם נוזני ברוע וחד אמר כל העולם כולו נוזני בזכותם והם אפילו בזכות עצמן אין נוזני כדרב יהודה אמר רב *דאמר רב יהודה אמר רב בכל יום ויום בת קל יוצאת *מדר חורב ואומרת כל העולם כולו נוזני בשביל חנינא בני וחנינא בני די לו בקב הדובין מערב שבת לערב שבת ופליגא דרב יהודה דאמר רבי יהודה מאן אבירי לב גובא מפשאי אמר רב יוסף תרע דהא לא איניד גיורא מינייהו אמר רב אשי בני מתא מחסיא אבירי לב ניגדו דקא חזו יקרא דאורייתא תרי ומצי בשתא ולא קמניד גיורא מינייהו: רתן אס רוצה לקרות וכו': *למימרא דרבן שמעון בן גמליאל דייש ליהודא ורבנן לא חיישי ליהודא והא איפבא שמעינן להו דתנן *מקום שנהגו לעשות מלאכה בתשעה באב עושין מקום שנהגו שלא לעשות אין עושין וכל מקום תלמידי חכמים במליים רבן שמעון בן גמליאל אומר לעולם יעשה כל אדם את עצמו כתלמיד חכם קשיא דרבנן אודרבנן קשיא דרבן שמעון בן גמליאל אודרבן שמעון בן גמליאל אמר רבי יוחנן מחלפת השיפה רב שישא בריה דרב אידי אמר לעולם לא תחליף דרבנן אודרבנן לא קשיא ק"ש כיון דכ"ע קאקדו ואיהו גמי קרי לא מיחוי כיוודא *הבא כיון דכולי עלמא עבדי מלאכה ואיהו לא קא עבדי מחוי כיוודא דרבן שמעון בן גמליאל אודרבן שמעון בן גמליאל לא קשיא *הבא *התם בבונה תליא מילתא. ואנן סהדי דלא *התם מצי לכונני דעתיה אבל *הבא דרואה אומר מלאכה הוא דאין לו פוק חוי *כמה בפלגי איבא בשוקא:

הדרן עלך היה קורא

מי שמתו פי' פטור מלקרות ק"ש. לפי שהוא פטור ממשכת קטורטו והוא דומיא דחזקן דפטור משום סירדא דמטה: ופלוסין. שכן דרך שמתפללין לשאת לפי שהכל חפזין לזכות בו: אס שלפני סמטס. שיהטקסו בו כשהגיע המטה אללס: ושלפני סמטס. ששאוהו כבר: שלפני סמטס לורך כסס פטורים. אס לריכס לשאתו פטורים: ושלפני סמטס. אף אס לורך כסס חייבים האיל שכבר ללאו ידי מוכתן מן המט: ואלו ואלו פטורין מן הספסלס. דלאו דאורייתא היא ודכותי פירשו לפי שיש להם עוד סכות ולי נראה שאין זה לשון פטור: לשורס. שהיו מנחמין את האכל כהקף שורה סביבותיו כשזכס מן הקבר: [גב] שאינו מוטל לפניו. כגון הוא כבים אחד והמת בבית אחר: פולל כבים אסר. דנראה לטעם לרס וכו': ואינו מיסב. כדרך המסוכים כתיבות על לוו השמאלית ובמטה: ואינו מברך. ואינו לריך לברך ברכת המנוח: ואינו מוטל. איט לריך לברך ברכת המנוח: ואין

כמה בפלגי איבא בשוקא:

הדרן עלך היה קורא

מי *שמטו מוטל לפניו יפטר מק"ש (ו) ומן התפלה ומן התפילין ומכל מצות האמורות בתורה 'נשאי המטה והלופיהן והלופי החלופיהן את שלפני המטה ואת שלאחר המטה את שלפני המטה ברהם פטורים ואת שלאחר המטה צורך בהם חייבין ואלו פטורים מן התפלה קברו את המת וחזרו אם יכולין להתחיל ולגמור עד שלא יגיעו לשורה יתחילו ואם לאו לא יתחילו העומדים בשורה הפנימיים פטורים והרצונים חייבים (*נשים ועבדים וקטנים פטורים מק"ש ומן התפילין והייבין בתפלה ובמזוזה ובברכת המזון): [גב] מוטל לפניו אין ושאינו מוטל לפניו לא ורמזיה *מי שמתו מוטל לפניו אוכל בבית אור ואם אין לו בית אור אוכל בבית חבירו ואם אין לו בית חבירו עושה מצוה ואוכל ואם אין לו דבר לעשות מצוה מחויר פניו ואוכל ואינו מיסב ואוכל ואינו אוכל בשר ואינו שותה יין ואינו מברך ואינו מוזמן ואין

שמות פי'

[מסכת לקח]

דף דף טז. שמות פי'

